

Sanger

med

GUITARRN - ACCOMPAGNEMENT

GUNNAR WENNERBERG.

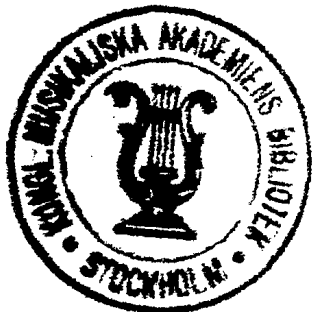
1^a Häftet

med Förlagsrättighet

Stockholm hos Abr. Hirsch.

Pr. 32 sk. B^o

413

1924
1412

„SOF OROLIGA HJERTA.“

Larghetto sempre *p* e legato.

SÅNG.

1. Sof, o-ro-li-ga hjer-ta, sof, Glöm hvad ver-len har ljust och ledt,

GUITARRE.

sista versen.

In - tet hopp din frid för-stö - re, In - ga drömmar din hvi - la. hvi la.

GUITARRE.

2.

Hvarför ser du mot dagen än,
Säg, hvad väntar du mer af den?
För de djupa sår kanhända
Någon helande blomma.

4.

Sof, som liljan, hon slumrar bort,
Flyktigt bruten af höstens vind.
Sof, som hinden, tyngd af pilar,
Somnar in och förblöder.

3.

Arma hjerta, slut ögat till;
Dagens rosor du pröfvat nog;
Blott i sömnens dunkla lustgård
Gör den stängel dig läker.

5.

Sof, oroliga hjerta, sof,
Glöm hvad världen har ljust och ledt!
Intet hopp din frid förstöre,
Inga drömmar din hvila.

Runeberg.

FISKAREN PÅ KINNEKULLE.

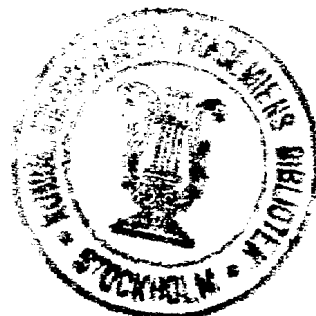
Capo d'astro på första bandet.

Vivace.

SÅNG.

1. So-len allt - ren öf - ver kul - lens topp Tittar i dalen der dimman sig lägrar,

GUITARRE.

vädret blir vackert i dag, godt hopp! Lukas är blå och Lecköslott hägrar. Der bort på ön, som

p *f* *p* *cantabile e marcato*

ly-ser så grön väntar mig lön för jag far öfver sjön — Ack om det vil-le gå

fort än - då! Långt är det dit öfver fjär - den den blå.

2.

3.

Jfrig i hägen jag lägger från land,
Vassen sig bugar för ilande stäffen,
Fiskarne stimma på grund. En and
Far som en pil ur den susande säfven;
Men öfver blå
Små vågorna slå,
Lommarne grå
Sina vingar och spä,
Sjögång på djupet och därför, min båt,
Flyg öfver hoppande vågar ditåt.

Hej, så det går på min klara sjö,
Skummet så högt öfver relingen stänker,
Dimmorna skingras. Se der, Källands - ö!
Trufve i lä och söderut blänker
Solen i stån
På torn och altan.
Endera da'n
Far jag med Fader Jan
Säljer på torget båd gädda och gös,
Köper en fästeduk se'n åt min tös.

4.

Snart är det slut med seglatsen och då
Springer jag, nej, jag vid fönstret vill stanna,
Lyss om hon sofver och sedan får gå! —
Ta mig en kyss. Ack, käraste Anna,
Du är mig kär
Mer än någon det är;
Deruppa svär
Både jag och din Per.
Men om du sofver änna en stund
Blir jag för alltid din trognaste kund.

ZIGEUNER LIED.

Capo d'astro på första bandet.

Allegro agitato.

SÅNG.

1. *Im Ne-belge-rie-sel, im tiefen Schnee, Im wilden Wald, in der Winternacht, Ich*

GUITARRE.

hör-te der Wölfe Hun-gergeheul, Ich hörte, ich hörte der Eu-len Geschrei: Wille wau, wau, wau, wille

wo wi-to hu - - - u wi-to hu! v. 2. Ich U - hu!

1. 2. 3. v. Sista versen.

2.

*Ich schoss einmal eine Katz' am Zaun,
Der Anne der Hex', ihre schwarze liebe Katz',
Da kamen der Nacht. sieben Wehrwölf zu mir
Waren sieben, sieben Weiber vom Dorf.
Wille wau, wau, wau,
Wille wo,
Wito hu!*

3.

*Ich kannte sie all', ich kannte sie wohl,
Die Anne, die Ursel, die Grethchen, die Käth,
Die Liese, die Barbe, die alte Beth;
Sie kamen und heulten im Kreise mich an.
Wille wau, wau, wau,
Wille wo,
Wito hu!*

4.

*Da nannt' ich sie alle bei Nanem laut;
Was willst du Anne, was willst du Beth?
Da rüttelten sie sich, da schüttelten sie sich
Und liefen und liefen und heulten davon.
Wille wau, wau, wau,
Wille wo,
Wito hu.*

Gothe.

EN HVAR DAGSHISTORIA.

Andantino.

SÅNG.

1. Nog minns jag mig och en an - - nan vän, Så kär jag aldrig haft

GUITARRE.

na - gon än. Vi vo - ro li - ka, vi vo - ro sälla Och tyk - te

sjelf - va vi vo - ro snäl - la. Men ti - - den gick och med bit - - ter gråt vi

trog - na vän - ner vi skjli - des åt.

2.

Nu ha vi träffat hvarann igen,
Och vänner äro vi - - jaja men!
Och säga: „Ack, huru hjertans roligt
Att se dig åter!“ - Och så förtroligt
Vi skaka hand och vår mund den ler -
Men vänskap - det är det aldrig mer.

LIDEN HARPEPIGES KLAGE.

Allegro moderato.

SÅNG.

1. Faderlös og Moderlös af Brødrene forladt, alle smaa Søstre i

GUITARRE.

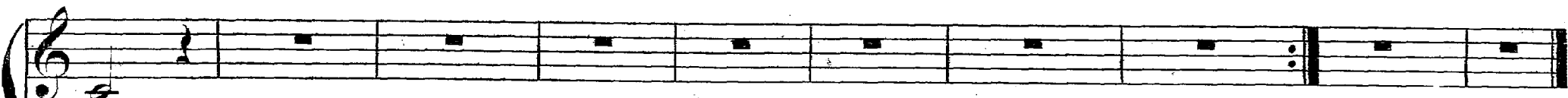

Graven ned sat. Alle till sammen i Hungerskval død. — Tunge- re Taare paa jorden ej

1. 2. 3. v.

Sista versen.

flöd.
a tempo

2.

3.

Frændelös og Vennelös i Verden om at gaae,
Sjunge, mens Taarer i Öjnene staae,
Smile med Kummer og sjunge for Bröd
Tungere Taare paa Jorden ej flöd.

Harpeklang og Glædesang vid fremmed Dör og Bord,
Jngen, som hörer de bævende Ord,
Jngen, som ved hvarför Kinden ær rød,
Tungere Taare paa Jorden ej flöd.

4.

Spögende og smilende med stille, krænket sind,
Klappes af fremede Herre paa Kind,
Bettle om Livet og ønske sig död;
Tungere Taare paa Jorden ej flöd.

Jngemann